

Lc 1,57-66.80

^{1:57} Tới ngày mãn nguyệt khai hoa, bà Êlisabét sinh hạ một con trai.

^{1:58} Nghe biết Chúa đã quá thương bà như vậy, láng giềng và thân thích đều chia vui với bà.

^{1:59} Khi con trẻ được tám ngày, họ đến làm phép cắt bì, và tính lấy tên cha là Dacaria mà đặt cho em.

^{1:60} Nhưng bà mẹ lên tiếng nói: "Không, phải đặt tên cháu là Gioan".

^{1:61} Họ bảo bà: "Trong họ hàng của bà, chẳng ai có tên như vậy cả".

^{1:62} Rồi họ làm hiệu hỏi người cha, xem ông muốn đặt tên cho em bé là gì.

^{1:63} Ông xin một tấm bảng nhỏ và viết: "Tên cháu là Gioan". Ai nấy đều bỡ ngỡ.

^{1:64} Ngay lúc ấy, miệng lưỡi ông lại mở ra, ông nói được, và chúc tụng Thiên Chúa.

^{1:65} Láng giềng ai nấy đều kinh sợ. Và các sự việc ấy được đồn ra khắp miền núi Giuđê.

^{1:66} Ai nghe cũng để tâm suy nghĩ và tự hỏi: "Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây?" Và quả thật có bàn tay Chúa phù hộ em.

^{1:80} Cậu bé càng lớn lên thì tinh thần càng vững mạnh. Cậu sống trong hoang địa cho đến ngày ra mắt dân Ítraen.

LÀ THÂN ĐỒNG CỦA CHÚA

“Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây?” Và quả thật, có bàn tay Chúa phù hộ em. (Lc 1,66)

Suy niệm: Cậu bé Phạm Tuấn Minh từng được mọi người biết đến với khả năng ghi nhớ lịch vạn niên, quy đổi ngày âm - dương chỉ trong vài giây, thuộc tất cả quốc kỳ trên thế giới khi mới lên bốn tuổi. Cậu bé được đánh giá có bộ óc như máy tính, nghìn người chưa có một. Thế nhưng bây giờ, chị Phạm Thị Hà, mẹ bé Tuấn Minh, cho biết sau khi tài năng tỏa sáng rất sớm, nay em không có biểu hiện gì đặc biệt. Có lẽ không riêng gì Tuấn Minh, biết bao nhiêu tài năng nhí cũng chỉ “lóa sáng” rồi tắt ngúm, chẳng còn mấy ai nhớ đến. Riêng cậu bé Gio-an, chẳng tỏa sáng gì về tài năng, nhưng lại được mọi người ghi nhớ chỉ vì ngay từ trong bụng mẹ đã thuộc về Chúa, cũng như vì cả cuộc đời ấy được Chúa dùng làm phương thế loan báo hồng ân cứu độ cho nhân gian. Chúng ta cũng thuộc về Chúa, hãy để Chúa sử dụng ta như khí cụ loan báo Tin Mừng tình yêu của Ngài.

Mời Ban: Bạn và tôi được Chúa ban cho ơn huệ lớn lao được hiện hữu trên đời. Chúng ta cũng được Ngài ban cho không ít thì nhiều những khả năng cần thiết trong cuộc đời. Bạn dùng khả năng đó để làm gì cho Chúa và Giáo Hội?

Chia sẻ: Kẻ “có tật thì có tài,” không ai là “khuyết tật” trước mặt Chúa. Bạn có yên tâm trao con người bạn, dù còn lắm khiếm khuyết, cho Chúa sử dụng để làm vinh danh Chúa không?

Sống Lời Chúa: Luôn tạ ơn Chúa lúc thuận tiện cũng như bất tiện, để Thiên Chúa được tôn vinh trong chúng ta.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, đội ơn Chúa đã cho con làm người và làm con Chúa. Xin cho con luôn biết làm sáng danh Chúa mọi giây phút đời con. Amen.*